

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้สารโฆษณาและสารทั่วไปที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไป ดังปรากฏในตารางที่ 4 - 5

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้สารโฆษณา ดังแสดงในตารางที่ 6 - 7

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา ระหว่างนักศึกษากลุ่มที่ใช้สารโฆษณา กับนักศึกษากลุ่มที่ใช้สารทั่วไป ดังแสดงในตาราง 8

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา ช่วงก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไป ดังแสดงในตาราง 4-5

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละ (\bar{X}) และค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละที่เพิ่มขึ้น (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการสอน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลองที่1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละ (\bar{X} ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละที่เพิ่มขึ้น (\bar{X} ร้อยละที่เพิ่มขึ้น)
ก่อนการสอน	40	21.16	52.90	7.60
หลังการสอน	40	24.2	60.50	

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ 1 ที่ใช้สารทั่วไป มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการสอน เท่ากับ 21.16 คิดเป็นร้อยละ 52.90 และหลังการสอน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.2 คิดเป็นร้อยละ 60.50 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนการสอน คิดเป็นร้อยละ 7.60

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที (t) และค่า P-value ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการสอน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพะเยา กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลองที่ 1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P-value
ก่อนการสอน	40	21.16	1.88	-5.96	.000
หลังการสอน	40	24.2	2.30		

จากตารางที่ 5 พบว่า การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ 2 ช่วงก่อนและหลังสอน (Dependence t-test Groups) ได้ค่า t เท่ากับ -5.96 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งค่า P-

value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) ของสมมติฐานวิจัยที่ 1.1 ที่ว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้สารทั่วไป จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังการสอนไม่สูงกว่าก่อนการสอน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไป มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้สารโฆษณา ดังแสดงในตารางที่ 6-7

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละ (\bar{X}) ร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่เพิ่มขึ้น (\bar{X}) ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการสอน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่างกลุ่มทดลอง 2 จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลองที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ร้อยละ (\bar{X} ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตร้อยละที่ เพิ่มขึ้น (\bar{X} ร้อยละที่เพิ่มขึ้น)
2				
ก่อนการสอน	40	21.84	54.60	8.30
หลังการสอน	40	25.16	62.90	

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้สารโฆษณา มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการสอนเท่ากับ 21.84 คิดเป็นร้อยละ 54.60 และหลังการสอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.16 คิดเป็นร้อยละ 62.90 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนการสอน คิดเป็นร้อยละ 8.30

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ค่าสถิติ (t) และค่า P-value ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 30 คน

กลุ่มทดลองที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	t	P-value
2					
ก่อนการสอน	40	21.72	1.86	-14.92	0.000
หลังการสอน	40	30.30	2.98		

จากตารางที่ 7 พบว่า การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังสอน (Dependence t-test Groups) ได้ค่า t เท่ากับ และค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งค่า P-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) ของสมมติฐานวิจัยที่ 1.2 ที่ว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจรรย์ญาณหลังการสอนไม่สูงกว่าก่อนการสอน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักศึกษาที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง ระหว่างนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไปกับนักศึกษากลุ่มที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ค่าสถิติ (t) และค่า P-value ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	P-value
กลุ่มทดลองที่ 1	40	25.16	2.21	-2.561	0.014
กลุ่มทดลองที่ 2	40	22.62	1.63		

จากตารางที่ 8 พบว่า การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่างนักศึกษากลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (Independence t-test Groups) ได้ค่า t เท่ากับ -2.561 และค่า P-value เท่ากับ .014 ซึ่งค่า P-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) ของสมมติฐานวิจัยที่ 2 ที่ว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไป จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณไม่สูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้สารโฆษณา

สรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้สารทั่วไป จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้สารโฆษณาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05